ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΤΗΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-10
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΟΔΟΣ ΝΟΤΑΡΑ ΑΡΙΘ. 41 ΤΗΛ. 10ϑ3
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 96α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ - ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Δ'. ΑΡ. 1232

ΤΡΙΤΗ
21
ΜΑΪΟΥ 1929
Ἀνατ. ἡλ. 5 ὥ. 13 λ. Δύσις ἡλ. 7 ὥ. 30 λ.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 26.2, ελαχ. 17.2. Μέση ύγρασία μετρία. Ἄνεμοι: Αἰγαῖον, Ἰόνιον ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Ἰόνιον σχεδὸν γαληναία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ. 759.9

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΧΘΕΣΙΝΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Ἐκ τῆς χθεσινῆς, ἀπεραντολόγου ἄλλως τε, συζητήσεως ἡ ὁποία προηγήθη τῆς «ἀπονεύσεως» ἐκλογῆς τῶν δέκα ἀριστοκρατῶν, ἓν τοὐλάχιστον ἐπιστρώθη: Ὅτι ὁ περὶ Γεωργάκης νόμος, συνταχθεὶς ἐκ προχείρου καὶ κατὰ τὰς ἐπειγούσας ἀνάγκας τῆς στιγμῆς, δὲν ἦτο δυνατὸν ἢ νὰ ἀνταποκρίνεται ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπέβλεπεν. Ἓν δεύτερον δῆλα δὴ ἐκλεγόμενον σῶμα, ἀπελπιστικῶν ὁμοιάζον πρὸς τὸ πρῶτον ἐμφανίζον ὅλα τὰ ἐλαττώματα ἐκείνου καὶ προωρισμένα νὰ μὴ συμβάλῃ οὔτε εἰς τὴν καλυτέραν πολιτευομένην εὐστάθειαν, οὔτε κἂν εἰς καλυτέραν ἐπεξεργασίαν τῶν νόμων.

Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ γενικοῦ τούτου συμπεράσματος, ἡ χθεσινὴ συζήτησις ἀπέδειξεν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, οὔτε ὁ ἡγέτης τῆς ἀξιωματικῆς Ἀντιπολιτεύσεως κατώρθωσαν νὰ ἐπιβάλουν κανένα περὶ τῆς ἀποσχολήσεως ἢ σχετικῆς ἀκριβείας των ἰσχυρισμῶν των. Ἐὰν δὲ ἐπιθυμήσωμεν νὰ εἰσέλθωμεν ἀμέσως εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, θὰ εἴπωμεν ὅτι, ἐκτὸς τριῶν ἢ τεσσάρων προσώπων, τὸ ὑπόλοιπον ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκλεγέντες γερουσιασταὶ δὲν ἦσαν ὅτι οἱ ἄριστοι τῶν δυναμένων νὰ ἐκλεγοῦν, οὔτε ἐκεῖνοι θὰ ἠδύναντο τὸ μικρὸν τοῦτο τε κῦρος τοῦ νεοτεύκτου νόμου. Θὰ ἠδύνατο μάλιστα νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι ἡ ἐπιτυχὴ ἀπόδειξις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς ὠφελίμου ὑποψηφιότητας ὠφείλετο εἰς προεκλογικῶς ἀναληφθείσας ὑποσχέσεις ἀπέναντι πολιτευομένων οἱ ὁποῖοι ἀφῆκαν τὸ πεδίον ἐλεύθερον εἰς τοὺς Βενιζελικούς ἢ συνέπραξαν ἐκ τῶν παρασκηνίων εἰς τὴν ἐπιτυχίαν των.

Δὲν θὰ ἐδικαιοῦτο, φυσικά, ὁ κ. Βενιζέλος ν' ἀφήσῃ ἄνευ κατευθύνσεως τὴν πλειοψηφίαν τὴν προκαλέσῃ κατανομὴν τῶν ψήφων, προκαλοῦσαν ἀπελευθέρους ἐπαναλήψεις τῆς ἐκλογῆς. Ἀλλ' ἴσως θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ ἕως, ἀντὶ τοῦ περιωρισμένου καταλόγου, τὸν ὁποῖον ἐπέβαλεν εἰς τοὺς φίλους του, προέβαλλεν εἰς αὐτοὺς καταλόγων ἐκ περισσοτέρων τῶν δέκα ὑποψηφίων, ἀφίνων εἰς αὐτοὺς ἐλευθερίαν τινὰ περὶ τὴν διάθεσιν τῆς ψήφου των—ἐλευθερίαν τὴν ὁποίαν δὲν ἔσχον κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐκλογήν. Ἡ τοιαύτη ἄλλως τε γενναιότης τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ ἡ ἐν τῷ εὐρυτέρῳ καταλόγῳ περίληψις γνωστῶν πολιτικῶν προσωπικοτήτων ἢ ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Διασπορᾶς καὶ ἂν συνετέλει εἰς τὸ νὰ ἐκλεγοῦν καί τινες μὴ «Φιλελεύθεροι», δὲν θὰ ἐζημίωνε τὸν κ. Πρωθυπουργόν. Ὁ ὁποῖος, ἀνοίγοντας τὰς μεγίστης πλειοψηφίας ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ, θὰ ἐξηκολούθει νὰ εἶναι πάντοτε, ὡς εἶναι, κύριος τῆς καταστάσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὑποστηριχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Τσαλδάρη, ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ταῦτα οὐδένα ἔπεισαν περὶ τῆς σκοπιμότητος τῆς ἀποχῆς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐκλογὴν τῶν δέκα «ἀρίστων» γερουσιαστῶν. Τὸ δὲ ἐπιχείρημα ὅτι τότε μόνον θὰ ἔπρεπε νὰ συμμετάσχῃ ἡ Ἀντιπολίτευσις, ὅταν ἐπρόκειτο αἱ ψῆφοι τῶν εὐαρίθμων ἀντιβενιζελικῶν νὰ ἐπηρεάσουν τὸ ἀποτέλεσμα, εἶναι δι' ἡμᾶς ἀκαταγνόητον. Τὰ πολιτικὰ κόμματα μάχονται καὶ ὅταν δὲν πρόκειται νὰ νικήσουν, ἐὰν δὲ ὁ κ. Τσαλδάρης εἶχε νὰ ὑποδείξῃ δέκα πρόσωπα καλύτερα ἐκείνων τὰ ὁποῖα ὑπέδειξεν ὁ κ. Βενιζέλος, ὤφειλε νὰ τὰ ὑποδείξῃ καὶ νὰ συστήσῃ εἰς τοὺς φίλους του τὴν ψῆφον των, ἔστω καὶ ἂν ταῦτα δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐκλεγοῦν. Αὐτὸ τοῦτο πράττων, θὰ ἔπειθε τὴν Κοινὴν Γνώμην ὅτι γνωρίζει νὰ διακρίνῃ τὰς ἱκανότητας, γνωρίζει νὰ γεραίρῃ τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν καὶ ὅτι, τέλος πάντων, ἐπὶ τῶν προσωπικῶν ζητημάτων σκέπτεται καλύτερα ἀπὸ τὸν κ. Πρωθυπουργόν. Μὴ μετασχὼν τῆς ἐκλογῆς, ἀφῆκε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τὸ ἔπραξεν ὄχι διότι ἀποδοκιμάζει ὡρισμένας ὑποψηφιότητας, ἢ ὅτι εἶχε νὰ ὑποδείξῃ ἄλλας καλυτέρας, ἀλλὰ διότι ἴσως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ οὐδὲ εἰς τοὺς ὀλίγους φίλους του.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Η ΝΕΑ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΛΟΪΑΣ

Η ΓΑΛΛΙΑ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΕ ΤΑΣ ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ ΝΑ ΑΡΧΙΣΗ ΠΑΛΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ!—ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ ΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ.—Η ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ.—Η ΓΡΑΜΜΗ ΠΟΥ ΘΑ ΣΥΝΔΕΣΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.—ΤΑ ΠΙΚΡΟΧΟΛΑ ΣΧΟΛΙΑ ΔΙΑ ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ «ΚΟΜΗΤΟΣ ΤΣΕΠΠΕΛΙΝ".

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Μάϊος. — Ἡ γαλλικὴ ἀεροπορία δοκιμάζει μίαν κρίσιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν εἶνε ξένη ἡ σειρὰ τῶν τραγικῶν ἀτυχημάτων τόσων ἡρωϊκῶν ἀεροπόρων. Ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην ἀπέτυχον τόσαι ἀπόπειραι, ὥστε κατέστη δυσχερὴς πλέον κάθε προσπάθεια ἑρμηνείας τῶν ἀποτυχιῶν μὲ τὴν εὐκολον προχειρολογίαν τῆς μετεωρολογίας ἢ καὶ τοῦ μοιραίου. Κάποιο πραγματικώτερον αἴτιον ἔπρεπε νὰ ἀναζητηθῇ. Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀπέτυχον τόσαι ἡρωϊκαὶ ἀπόπειραι ἐξ αἰτίας τῆς διαψεύσεως τῶν μετεωρολογικῶν προβλέψεων. Μήτε οἱ ἀεροπόροι τῆς Γαλλίας ἐστεροῦντο ἱκανότητος, τόλμης καὶ αὐτοθυσίας. Ὅταν ἕνα ἀεροπλάνον ἐχάνετο εἰς τὸν ὠκεανὸν ἢ συντρίβετο εἰς τὴν γῆν, ἄλλοι ἦρωες ἐνεφανίζοντο τὴν ἑπομένην διὰ νὰ ἐπαναλάβουν τὴν ἀπόπειραν. Οἱ Γάλλοι ἀεροπόροι ἔχουν τὴν πίστιν τῆς κατισχύσεως. Ἕνας ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου, ὁ Μπονάφουσ, διευθύνων καὶ τὸ τμῆμα τῆς Ἀεροπλοΐας, ἔδιδε πρῶτος τὸ παράδειγμα τῆς πίστεως εἰς τὴν νίκην καὶ ἔπιπτε θῦμα τοῦ καθήκοντος. Εἶχαν τόσοι ἄλλοι χαθῇ πρὶν ἀπὸ τὸν ὑπουργόν, ὥστε τὸ τελευταῖον κτύπημα τὸ ἠσθάνθη βαθύτατα ὅλη ἡ Γαλλία καὶ ἡ συνείδησις τῆς κοινῆς γνώμης ἐξηγέρθη.

«Ἔχομεν ἀεροπόρους, ἔχομεν τόλμην, ἡρωϊσμόν, αὐτοθυσίαν, πεῖραν, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν ὑλικόν.» Ἦτο ἡ πρώτη κραυγὴ τῆς πραγματικότητος. Τὸ ἀεροπλοϊκὸν ὑλικὸν δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ διαβαθμίσεις. Εἶνε καλόν, ἄριστον, ἄμεμπτον, ἢ δὲν εἶνε. Καὶ οἱ μεγαλύτεροι ἥρωες εἶνε ἀνίκανοι νὰ ἀναδειχθοῦν ὅταν τὰ ἀεροπλάνα πίπτουν. Ἡ Γαλλία ἐδοκίμασε, λοιπόν, τὴν μεγάλην κρίσιν, τὴν ὁποίαν ἀφύπνισαν αἱ τραγικαὶ συνέπειαι τόσων ἀποτυχιῶν.

Εἶνε ἀξιοθαύμαστος ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ἀντίκρυσε αὐτὴν τὴν κρίσιν. Ἤρχισεν ἀπὸ τὴν ἀρχήν. Ἐκεῖνο ποῦ οἱ Ἄγγλοι ἔχουν ἀπὸ δεκαετίας, οἱ Ἰταλοὶ ἀπὸ πενταετίας, οἱ Γερμανοί... (κανεὶς δὲν ξέρει ἀπὸ πόσον χρόνον!) ἀπεφάσισαν καὶ οἱ Γάλλοι νὰ τὸ ἀποκτήσουν, ἔστω καὶ ἀργά. Καὶ τὸ ἀπέκτησαν. Ἔτσι ἱδρύθη τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἀέρος. Μία ὁμηρικὴ πάλη διεξήχθη περὶ τὸν νέον ὀργανισμόν. Τὸ ἀεροπορικὸν τμῆμα τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἡ ἀεροπλοϊκὴ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἠγωνίσθησαν νὰ μὴ χάσουν τὰ δικαιώματα ἐλέγχου ἐπὶ τῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας. Εἰς τὸ νέον ὑπουργεῖον ἐχάριζαν μὲ γενναιοδωρίαν τὴν ἐμπορικὴν ἀεροπορίαν. Τί διάβολο Δημοκρατία θὰ ἦτο τὸ καθεστώς, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον τρεῖς ἀρχηγοὶ διὰ τὴν ἰδίαν ἀποστολήν! Καὶ εἶνε εὐκολώτερον νὰ εἰσέλθουν οἱ Φαρισαῖοι εἰς τὸν Παράδεισον, παρὰ νὰ πεισθοῦν οἱ γηραιοὶ δημοκράται ὅτι χρειάζεται μία κεφαλὴ δι' ἕνα καλὸν ὀργανισμόν. Ἡ πάλη μεταξὺ τῆς θεωρίας καὶ τῆς ἐμπειρίας ἐσχάτων. Καὶ εἶνε εὐτύχημα διὰ τὴν Γαλλίαν ὅτι ὁ νέος ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπλοΐας ἀνέλαβε τὴν γενικὴν διεύθυνσιν ὅλων τῶν ἀεροπορικῶν ζητημάτων τῆς Χώρας.

Πρῶτον μέτρον: Ἀπηγορεύθησαν αἱ ἀεροπορικαὶ ἀποστολαί, αἱ ἀπόπειραι καταρρίψεως τῶν διεθνῶν ρεκόρ —αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸ πλεῖστον ἔδιδον ἀφορμὴν εἰς τὴν κατάρριψιν τῶν ἀεροπλάνων— καὶ ἐσταμάτησεν ὁ πυρετὸς τῆς προχείρου ἐπιδείξεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἐθυσιάσθησαν τόσα θύματα. Διάπλους τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ρεκὸρ ἀποστάσεως κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν καὶ τὰ παρόμοια.

Μέτρον δεύτερον: Τὰ ἰδιωτικὰ ἐργοστάσια κατασκευῆς ἀεροπλάνων, ποῦ εἶχον πληθυνθῇ τὸν τελευταῖον καιρόν, πρέπει νὰ περιορισθοῦν. Οἱ μικροὶ νὰ ἐξαφανισθοῦν ἢ νὰ κάμνουν ὅ,τι ἔκαμναν πρίν: αὐτοκίνητα καὶ μηχανικὰ ἄροτρα.

Τὸ Κράτος, δηλ. τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἀεροπλοΐας ἀνεγνώρισε μόνον πέντε ἐργοστάσια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπέβαλε νέας ἀπόψεις. Ἀλλὰ ἦσαν ἰδιωτικά, θὰ εἴπετε. Ἰδιωτικά, ναί, ἀλλὰ ἀποζῶντα ἐκ τῶν κρατικῶν παραγγελιῶν. Διότι δὲν ὑπάρχουν πολλοὶ Λοβενστάϊν ποῦ ταξειδεύουν μὲ τὰ ἀτομικά των ἀεροπλάνα. Αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν ἐτέθησαν ὑπὸ ἄμεσον ἔλεγχον, καὶ αἱ νέαι γραμμαὶ ταξειδίων μελετῶνται πλέον εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας καὶ ὅλας τὰς πιθανότητας καὶ ὅλους τοὺς συνδυασμούς. Τὰ μεγάλα ἐμπορικὰ ταξείδια τὰ ὀργανώνει τὸ Ὑπουργεῖον καὶ συνεννοεῖται μὲ τὰ ἄλλα Κράτη ποῦ ἔχουν τὰ ἴδια συμφέροντα. Παράδειγμα ἡ νέα γραμμὴ τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, διὰ τὴν ὁποίαν συνεννοήθη ἡ Γαλλία μὲ τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Ἰταλίαν, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ Σιάμ. Ἡ γραμμὴ αὐτὴ θὰ ἐγκαινιασθῇ πιθανῶς ἐντὸς τοῦ ἔτους καὶ ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι θὰ μᾶς συνδέσῃ κατ' εὐθείαν μὲ τὴν Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν, ἡμᾶς ποῦ εἴμεθα τὸ μόνον Κράτος ποῦ δὲν ἀπεκτήσαμεν ἀκόμη τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἰδιωτικῶν ἀεροματαίων συνεννοήσεων, τὸ μόνον Κράτος ποῦ δὲν ἐπικοινωνεῖ τηλεφωνικῶς μὲ τὴν Εὐρώπην, μήτε κἂν μὲ τὴν γειτονά μας Νοτιοσλαυΐαν.

Ἡ Γαλλία ἤρχισε, λοιπόν, τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς ἀεροπορίας της. Ἀναθεωρεῖ τὸ ὑλικόν της, ἐφαρμόζει τὰς νέας ἐφευρέσεις, παρακολουθεῖ τὴν ἐξέλιξιν καὶ δὲν φοβεῖται νὰ περιμένῃ ὀλίγα χρόνια διὰ νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν συναγωνισμόν. Ἀντελήφθη ὕστερα ἀπὸ τόσας τραγῳδίας ὅτι ἡ προχειρολογία εἶνε συνώνυμος μὲ τὴν καταστροφήν. Καὶ ἔθεσε κατὰ μέρος τὸν ἐγωϊσμὸν καὶ τὸ περίφημον ἐκεῖνο «γόητρον τῶν Κρατῶν», τὸ ὁποῖον κατήγγειλεν ἄλλοτε δημοσίᾳ ὁ κ. Μπριάν, ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὡς τὸ ἐπικινδυνωδέστερον ἐθνικὸν αἴσθημα διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου. Τὸ ἐθνικὸν γόητρον! "Ω ἂν ἠμποροῦσε νὰ παραμερίσῃ εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἐθνῶν.

Ἰδοὺ ὅτι ἡ γαλλικὴ κοινὴ γνώμη, ποῦ ἔκαμε τὴν μεγάλην αὐτὴν προσπάθειαν τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἀεροπορικῆς ὀργανώσεως ἀπὸ τὴν ἀρχήν, δὲν ἠμπόρεσε νὰ διατηρήσῃ τὴν ψυχραιμίαν της εἰς τὴν νέαν ἐπίδειξιν τοῦ «Κόμητος Τσέππελιν» ποῦ ταξειδεύει διὰ τὴν Ἀμερικήν. Τὸ ἐθνικὸν γόητρον ἀφυπνίσθη. Ὀλίγα πικρόχολα σχόλια γερμανικῶν ἐφημερίδων διὰ τὴν ὑπὸ ὅρους ἔγκρισιν τῆς πτήσεως ὑπεράνω τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους, ἤρκεσαν διὰ νὰ ἐξεγείρουν τὸν τύπον, ὁ ὁποῖος κατηγορεῖ τὸν δρα Ἔκκενερ ὡς κατασκοπεύοντα τὰ γαλλικὰ φρούρια κατὰ τὴν τελευταίαν του πτῆσιν. Ὅταν τὸ πηδαλιουχούμενον ἔφθασεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ταξείδιόν του, ὑπῆρξαν παρισιναὶ ἐφημερίδες ποῦ ἐδημοσίευσαν πληροφορίας παραδόξους, αἱ ὁποῖαι ἤτειναν νὰ ἀποδείξουν ὅτι τὸ ταξείδιον ἀπέτυχε, ὅτι τὰ πηδαλιουχούμενα εἶνε ἄχρηστα, ὅτι οἱ ἐπιβάται προτιμοῦν νὰ ἀποθάνουν παρὰ νὰ ἐπαναλάβουν τὴν «τρέλλαν των». Καὶ ὅλα ἦσαν ἀναχρηβῆ. Ἀλλὰ τὸ «ἐθνικὸν γόητρον» ἔπαιξε τὸν τρομερὸν ρόλον του.

Σήμερον ἡ Γαλλία ἐφαρμόζει κάθε νέαν ἐφεύρεσιν καὶ προσέχει κάθε δίδαγμα τῆς πείρας. Ἡ ἀπόπειρα τοῦ «Γκράφ Τσέππελιν» θὰ τῆς εἶνε χρήσιμος, ἐὰν τὴν ἐξετάσῃ χωρὶς τὸ «ἐθνικὸν γόητρον» ὅπως εἰς ἡμᾶς εἶνε ὠφέλιμος ἡ γαλλικὴ προσπάθεια τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν ἀεροπορικῶν ὑπηρεσιῶν. Ἠμποροῦμεν καὶ ἡμεῖς νὰ εἴπωμεν καθαρὰ ὅτι δὲν ἔχομεν ἀεροπορίαν καὶ ὅτι ἡ προχειρολογία μᾶς ἐνέπνευσε μέχρι τοῦδε. Ἠμποροῦμεν νὰ ἀρχίσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τὴν ἀρχήν.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΜΕΤΑ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΥΣ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΥΣ

ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ ΕΠΙΖΗΤΟΥΝ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΝ ΕΙΣ ΑΓ. ΟΡΟΣ ΥΠΟ ΤΟ ΠΡΟΤΕΚΤΟΡΑΤΟΝ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΑΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΥΒΡΙΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΕΙΤΑΙ

Η ΕΣΤΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΔΙΑΡΚΩΝ ΔΙΑΤΑΡΑΧΩΝ.— Η ΑΙΦΝΙΔΙΑ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΣΕΡΒΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΟΝΗΝ ΧΙΛΙΑΝΔΑΡΙΟΥ.— ΒΙΑΙΟΤΑΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ «ΠΟΛΙΤΙΚΑ".

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΧΙΛΙΑΝΔΑΡΙΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Μάϊος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — "Οταν διεξήγοντο αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γιουγκοσλαυΐας καὶ ἐπανηγυρίζετο ἡ ἐπιτυχία τῆς ὑπογραφῆς τῶν πρωτοκόλλων περὶ ἐλευθέρας σερβικῆς ζώνης, ἐξεφράσαμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Πρωΐας» φόβους καὶ ἐνδοιασμοὺς διὰ τὴν μελλοντικὴν ἀπρόσκοπτον ἐξέλιξιν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν. Καὶ τοὺς φόβους μας ἐστηρίξαμεν εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι πολλά, πλεῖστα ζητήματα, τῶν ὁποίων ἡ λύσις ὤφειλε νὰ προηγηθῇ, ἔμενον ἐκκρεμοῦντα. Δὲν ἔπρεπεν. ἄλλωστε, νὰ λησμονήσῃ ἡ Κυβέρνησις ὅτι καὶ ἐπὶ Κυβερνήσεως Μιχαλακοπούλου, ὅταν ἡ ὑπὸ τὸν κ. Κακλαμάνον ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία μετέβη εἰς Βελιγράδιον διὰ νὰ διαπραγματευθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἐλευθέρας σερβικῆς ζώνης, εὑρέθη πρὸ ρητῆς ἀξιώσεως τῆς τότε γιουγκοσλαυϊκῆς Κυβερνήσεως, ὅπως τῆς διευθετήσεως τοῦ ζητήματος τούτου προηγηθῇ ἡ ἐπίλυσις ἄλλων τινῶν ζητημάτων ἐκκρεμούντων μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν. Τότε ἡμεῖς εἴχομεν ἀνάγκην μιᾶς ἐξωτερικῆς φιλίας καὶ ἔχει ἀνάγκην ταχίστης λύσεως ὅπως λείψῃ πᾶσα ἀφορμὴ διατάραξεως τῶν σχέσεων.

Ἀλλὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο τῆς «Βρέμε» δὲν εἶνε τὸ ἀπαντον τῆς ἐκστρατείας, οὔτε ἡ ἐμμεσος ἀπειλὴ τῆς «διαταράξεως τῶν σχέσεων» εἶνε ἡ μόνη. Ἡ «Πολίτικα», ἐγκυρώτερον ἐκπροσωποῦσα τὰς γνώμας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐδημοσίευσεν ἄρθρον ἀσυγκρίτως βιαιότερον, ἀξιοῦσα ὄχι μόνον τὴν μονὴν τοῦ Χιλιανδαρίου, ἀλλὰ καὶ τὰς μονὰς Ἁγίου Παύλου, Ξηροποτάμου, Σίμωνος Πέτρας κ.ἄ.

«Πρέπει νὰ ἔχῃ τις ὀπ' ὄψιν, γράφει ἡ «Πολίτικα», ὅτι τὸ Χιλενταρ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν πρέπει νὰ μείνῃ ὑπὸ ξένην διοίκησιν καὶ ἰδίᾳ ἑλληνικήν. Διότι ἐὰν τὸ Χιλενταρ παραμείνῃ ἀνυπεράσπιστον, ἐὰν ἀφεθῇ εἰς τὸ ἔλεος τῶν Ἑλλήνων, σύτοι ταχέως θὰ εὕρουν τὸν τρόπον ὅπως ἐκκαθαρίσουν αὐτὸ ἀπὸ τοὺς Σέρβους καὶ ἐγκαταστήσουν Ἕλληνας.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

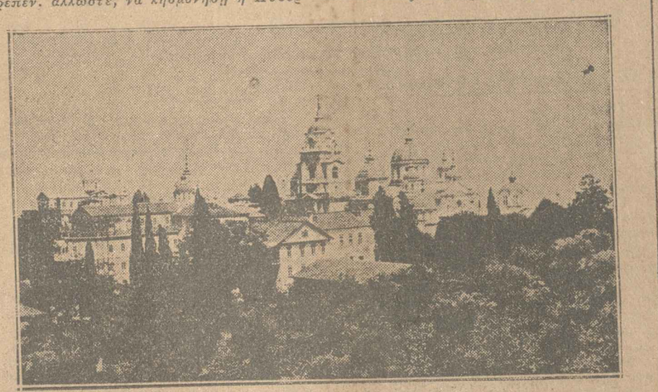

Ἡ Σκήτη ἐν Σεραγίῳ τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Ἡ διεκδικουμένη ὑπὸ τῶν Σέρβων Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Παύλου.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας ἔκαμε χθὲς ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν του, ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως τῶν ἐκκαθαρισθέντων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Τόσον δὲ ὁ εἰσηγητὴς τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου, ὅσον καὶ τὸ εἰδικὸν τμῆμα, τὸ ὁποῖον θὰ γνωμοδοτήσῃ τελικῶς, εὑρέθησαν σύμφωνοι ὅτι ὁ νόμος, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου συνέστη τὸ Ἐκκαθαριστικὸν Συμβούλιον, ἦτο ἀντισυνταγματικός. Ὁ νόμος αὐτὸς κατεσκευάσθη ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἡ Βουλὴ τῶν 250 βενιζελικῶν, τῶν πιστευόντων εἰς τὸ ἀλάθητον ὄχι μόνον τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀλλὰ καὶ τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου, τὸν ἐψήφισεν ὡς εἶχε. Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας θὰ ἐκδοθῇ μεθαύριον, ἀπὸ τοῦδε ὅμως εἶνε γνωστὸν ὁποία θὰ εἶνε, καθ' ὅτι διεπιστώθη ἀπὸ τῆς χθὲς ἀπόλυτος ὁμοφωνία περὶ τῆς ἀντισυνταγματικότητος τοῦ νόμου. Ὁ κ. Βενιζέλος, χαιρετίζων τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου πρό τινων ἡμερῶν καὶ βεβαιῶν ὅτι ἂν τοῦτο τὸν ἐκήρυττε παρανομοῦντα θὰ ἔσπευδε πρῶτος νὰ σφίξῃ τὴν χεῖρα τῶν μελῶν του, δὲν ἐφαντάζετο, βέβαια, ὅτι τὸ Συμβούλιον θὰ παρεῖχε τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ὑποσχέσεώς του ταύτης διὰ τῆς πρώτης ἐτυμηγορίας του. Ἀσχέτως ὅμως πρὸς τὰς ἐντυπώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπὶ τούτου, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐξαρθῇ ἡ γενικὴ ἀνακούφισις, μεθ' ἧς ἠκούσθησαν ἀπὸ τὴν Κοινὴν Γνώμην αἱ δύο χθεσιναὶ εἰσηγήσεις τοῦ Συμβουλίου—ἀνακούφισις ὀφειλομένη εἰς τὴν ἔμπρακτον ἀπόδειξιν ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ ὑπάρχῃ, ἐπὶ τέλους, ὁ ἔλεγκτὴς τῶν αὐτοσχεδίων νομοθετῶν.

ΑΙ ΡΟΥΜΑΝΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Εἰς τὴν ἱστορικὴν πρωτεύουσαν τῆς Τρανσυλβανίας μὲ τὸ ὑποβλητικὸν λατινικὸν ὄνομα "Αλμπα-Γιούλια, τὸ ὑπενθυμίζον τὰς Ρωμαϊκὰς λεγεῶνας ποὺ ἐστάθμευσαν, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Καισάρων ἑκατέρωθεν τοῦ Δουνάβεως καὶ πέραν τῶν Καρπαθίων, ἡ ἡνωμένη Ρουμανία τῆς σήμερον τελεῖ τὰς στρατιωτικὰς ἑορτὰς διὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς δεκάτης ἐπετείου ἀπὸ τῆς ἑνώσεώς της. Εἰς τὰς στρατιωτικὰς αὐτὰς ἑορτὰς ἡ Ἑλλὰς ἀντιπροσωπεύεται δι' ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν της. Ἀλλά, πέραν τοῦ τύπου αὐτοῦ, εἶνε ἀρά γε ἀνάγκη νὰ ἐπαναληφθῇ, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς συμμετέχει εἰλικρινῶς τῆς χαρᾶς καὶ τῆς συγκινήσεως τοῦ φίλου Ρουμανικοῦ λαοῦ, ἀνασκοπεῦντες τραχεῖς καὶ πολυετεῖς ἀγῶνας, οἱ ὁποῖοι ἐκαρποφόρησαν τὴν ἐθνικήν του ὁλοκλήρωσιν;

ΑΙ ΘΑΕΘΡΙΑΙ ΣΥΡΡΑΞΕΙΣ

*Εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Παγγαίου, ἐξ ἀφορμῆς ἑνὸς κτήματος, νέα καὶ πάλιν ἐσημειώθη σύρραξις γηγενῶν καὶ προσφύγων, διεκδικούντων τὴν κατοχήν του. Οὔτε μοναδική, ἀλλ' οὔτε ἀπρόοπτος ἦτο ἡ περίπτωσις αὕτη. Πλειστάκις ἕως τώρα, εἰς

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Οἱ βένοι μας

Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Αἰστρίας κ. Ζάϊπελ ἐλθὸν χθὲς εἰς Ἀθήνας, ἐπισκεφθεὶς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ἀναχωρήσας τὴν ἑσπέραν ὑπὸ αὐστηροτάτου ὑγκότικτο.

Τὰ θεμέλια ἑνὸς σανατορίου

Προχθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὴν Νέαν Ἐπιδαύρου τέλειψε μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπισημάνσεως καὶ μεγαλοπρεποῦς τελετουργίας ὁ θεμελιώσεως τοῦ λίθου τοῦ σανατορίου «Σωσθένης Πηγή». Ἐπὶ τοῦ ὑποδείγματος λίθου ἐκκλησιαζε ὁ Σύλλογος ἐπὶ τῶν ἀπόρων φυματιώντων.

Ἡ ἀγιασμὸς ἐτέλεσεν ὁ Μόν. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀνδρέας Ἀναστασίου, ὁ ὁποῖος ἐκράτησε καὶ τὸν ἐγκωμιαστικὸν λόγον πρὸς τὸν ἀειμνήστον ἰατρὸν Σωσθένην Πηγήν, ὁ ὁποῖος ἐπρόσφερε τὴν ἰδιόκτητον περιουσίαν του εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς κ. Δαβιδόπουλος, ὁ ὁποῖος ἐκράτησε τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τοῦ σανατορίου, ἐκφωνήσας τὸν ἑξῆς λόγον:

«Ἡ Κυβέρνησις ἐν ὀνόματι τοῦ Ἔθνους ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐπιδοκιμασίαν της διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐνεργείας ταύτης, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἓν ἀκόμη ἐπίτευγμα τῆς ἀνθρωπιστικῆς δράσεως τοῦ ἀειμνήστου ἰατροῦ Σωσθένους Πηγῆ. Ἡ Κυβέρνησις

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΜΕΛΕΤΩΜΕΝΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΕΙΣ ΤΑ ΞΕΝΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΝΑ ΕΙΣΑΧΘΟΥΝ ΚΑΙ ΑΙ ΟΜΟΛΟΠΑΙ 6 ο|ο

Εν σχέσει, μὲ τὸ μελετώμενον διάβημα ἑπτῶν τῶν κατόχων τοῦ συνομολογ. τῆς Ν. Ἰάνεως, πρὸς τὴν κ. πρωθυπουργόν, συμπεριφορὰν τοῦ ὅπ. ἔχον γραμμ. πληροφορούμεθα καὶ τὰ ἑξῆς :

Μεταξὺ τῶν προσφύγων ὀργανώτεραι τοῦ ὅπ. ἀποτελοῦν σήμερον τὴν συντριπτικὴν ἄπαξ κατοχυρωθῇ δικαιώμ. ἑπτῆσεώς ἢ ἀποπληρωμῶν καὶ ἐκ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ὡς καὶ τῶν κ.κ. Δικαστῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ἀπὸ τὴν ἱδρυσίν των ἐδιοικήθησαν ἀπὸ ἀξιοπίστους καὶ ἀκεραιοτάτους ἀνδρας ἀρχῆς ἐπιτυχόντας ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἐμπιστοσύνης ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων.

Οἱ ἐνδεκα τοῦ ἰσογείου τῆς αἰολίας τοῦ Γ. Ραδιοσταθμοῦ ἀποτελοῦν μέρος τῆς ὑπ' ὄψιν προϊόντι ἀσυνήθη διάρκειαν καὶ φωνὴς κακοποιήσεως τῆς ἐνεργείας τῶν ἐπιτελεστῶν "Ὅπλων καὶ εἰδικοτέρων τὸ ὀκέλεον ἀστυνομικῶν τμήμ. τὸ ὁποῖον ἀπέτειλεν ἐμέσως ἐπὶ τοῦ κάτωθι ἐγκλήματος.

Τὰ προγραμματικὰ ἄρθρα τοῦ συνεχοῦς ἀγῶνος, ὡς ἐξαιρέτως ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἀγῶνος καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν χθὲς ἐπιδεικνύουν, ἀφιλόνεικα εἰς λόγους κυρίως ἐφαρμογῆς. Πράγματι ἡ Ραδιοτυπία, ἐστω τὸ νικηφόρημος μετὰ τὸν θάνατον τῆς πρώτης συζύγου του ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς Ἀρχαίου ἀπὸ τὸ 1925, ἀφιλόνεικ. ποὺ ἐξαιρέτων φλογερῶν ἔρωτα πρὸς τὴν 17ἑτῆ γνησιωτάτην του "Ἀναλίαν Παρασκ. ἡ ὁποία ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶχε κατορθ. Δηλῆς μανίᾳ, ἤτις ἤν εἶνε ἀπίθανον νὰ τοῦ δώσετε τὰς ὀφείλ.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

"Ενα φρικιαστικὸν οἰκογενειακὸν δράμα

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Φρικιαστικὸν οἰκογενειακὸν δράμα ἔλαβε χώραν χθὲς τὴν ὄψιν προϊόντι εἰς τὴν ὁδὸν Ἡρωίσσης Ο' ἀριθ. 40, εἰς τὴν ὁποίαν κατοικεῖ ὁ Γ. Ραδεστινός, ἐργατικός, μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῆς τριετοῦς θυγατρός του. Ἀπὸ τὰ ἐξακολουθοῦν πάντοτε ὁ Ραδεστινὸς ἐστρεφε τὴν ἀπορίαν του κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ ἐκλεγε τὸ ἀφορμὴν νὰ ἐκδικηθῇ τὴν σύζυγον του, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπιστεύετο ὅτι τὸν ἀπατᾷ. Ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἐπιπέδου

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΤΙ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΝΕΩΝ ΣΚΑΦΩΝ

Η ΕΛΛΑΣ ΘΑ ΕΞΑΝΑΓΚΑΣΘΗ ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20. (Τοῦ ἀνταπεκριτοῦ μας). — Ἐκ Κων)πόλεως ἀγγέλλεται ὅτι ἡ Τουρκία παρήγγειλεν εἰς Ἰταλικὰ ἐργοστάσια 2 ἀντιτορπιλλικά, 2 ὑποβρύχια καὶ 2 ἀνιχνευτικά.

Ὁ ναυτικὸς συνεργάτης τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» σχολιάζων τοῦτο γράφει ὅτι ἡ παραγγελία, ἐπακολουθοῦσα τῆς περυσινῆς, γενομένης εἰς Γερμανικὰ ἐργοστάσια, διὰ τὴν κατασκευὴν 2 ὑποβρυχίων, ἀποδεικνύει τὴν ἀπόφασιν τῆς Τουρκίας νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ φιλόδοξον ναυτικὸν της πρόγραμμα, περιλαμβάνον τὴν πλήρη ἀνακαίνισιν ὅλων τῶν παλαιῶν πολεμικῶν της, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ τὸ «Γκιὶμπεν», τὴν κατασκευὴν 2 θωρηκτῶν, 4 καταδρομικῶν, 13 ἀντιτορπιλλικῶν, 4 ὑποβρυχίων καὶ 6 τορπιλλοθετίδων.

Τὸ ναυτικὸν πρόγραμμα, τῆς Τουρκίας, γράφει, τοῦ ὁποίου ἡ ἐφαρμογὴ εἶχεν ἀνακοπῆ μετὰ τὰ ἀποκαλυφθέντα σκάνδαλα, ἐφαρμοζόμενον δ' ἀναγκάση τὴν Ἑλλάδα ν' ἀκολουθήσῃ τὸν ἴδιον δρόμον».

Συμπεραίνων λέγει ὅτι εἶναι φυσικὸν ἤδη ν' ἀναμένωνται παραγγελίαι πολεμικῶν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος.

Η ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΝΤΑΝΤ

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΥΠΟ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ ΘΕΜΑΤΑ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 20. (Τοῦ ἀντ)τοῦ μας).—Οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ συνῆλθον σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς πρώτην συνεδρίασιν. Ἡ σύσκεψις τῶν τριῶν ὑπουργῶν ἐπανελήφθη τὸ ἀπόγευμα. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς δευτέρας ταύτης συσκέψεως ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ ἐξέθεσαν κατὰ πρῶτον τὴν γενικὴν πολιτικὴν κατάστασιν. Συνεζήτησαν εἶτα τὸ ζήτημα τῶν μειονοτήτων, διαπιστώσαντες τὴν κοινὴν ἄποψιν διὰ τὴν ἐνδεχομένην συζήτησιν τοῦ ζητήματος τούτου πρὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ.Ε. εἰς Μαδρίτην.»

Ὁ τύπος τοῦ Βελιγραδίου ἀφιερώνει κύρια ἄρθρα εἰς τὴν ἀρξαμένην διάσκεψιν τῶν κρατῶν τῆς Μ. Ἀντάντ. Ἡ «Πολιτικα», ἡ «Βρέμε» καὶ ἡ «Ζιργκοβίνσκι-Γλάσνικ» τονίζουν τὴν οἰκονομικὴν σημασίαν τῆς διασκέψεως, δεδομένου ὅτι αὕτη συνέρχεται εἰς λίαν ἐνδιαφέρουσαν στιγμὴν ἀπὸ διεθνοῦς ἀπόψεως, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν πρόκειται νὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ἐπανορθώσεων.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Τὰ ἐκ Βελιγραδίου τηλεγραφήματα ἀναφέρουν ὅτι ἡ διάσκεψις τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ θὰ ἀσχοληθῇ κυρίως μὲ τὴν σύνταξιν κοινῆς δηλώσεως ὑπὲρ τὸ ζήτημα τῶν μειονοτήτων καὶ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ τριμεροῦς συμφώνου.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΔΙ' ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἤρχισεν ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς χθὲς τὰς ἐργασίας του.

Πρώτη ἐκδικασθεῖσα ὑπόθεσις ἦτο ἡ προσφυγὴ 30 ἐκκαθαρισθέντων ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, οἵτινες ἐζήτουν ὅπως ἀκυρωθῇ ἡ ἐκκαθάρισίς των, ἀρόσον ἐγένετο αὕτη παρὰ συμβουλίου συσταθέντος παρανόμως.

Ἡ ὑπόθεσις ἐξεδικάσθη ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ρακτιβᾶν καὶ εἰσηγουμένου τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Ἀγαθονίκου.

Ὁ κ. Ρακτιβᾶν δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Πῶπ, ὅστις ἐπὶ τῆς προσφυγῆς τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν 30 ἠθέλησε νὰ στηρίξῃ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν τῆς ἀντισυνταγματικότητος τοῦ νόμου, τονίσας ὅτι ἐξέλεξε νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν κατωτάτην εἰς τὴν ἱεραρχίαν βαθμίδα ἵνα καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος γίνῃ μάρτυς τοῦ ὡραίου θεάματος, τὸ ὁποῖον καὶ ὁλόκληρος ἡ κοινωνία θ' ἀντιληφθῇ ὅτι εἰς μικρὸς καὶ ταπεινὸς πολίτης, τοῦ ὁποίου ἐθίγησαν τὰ δικαιώματα ἐνίσησε τὰς κορυφὰς τῆς ἐπισήμης καὶ ὁλόκληρον τὸ Ἀνώτατον ἐν τῷ Κράτει Διοικητικὸν Δικαστήριον, ἵνα μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἀμύνης ὑπὲρ τῆς ἐπανορθώσεως τοῦ προσγενομένου εἰς αὐτὸν ἀδικήματος.

Συνεχίζων ὁ κ. Πῶπ, διετύπωσε τὴν σκέψιν ὅτι ἡ γνώμη ἐκὸς διαπρεποῦς νομομαθοῦς, ὡς ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου κ. Ἀγαθόνικος, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ ἔκρινε τὸ θέμα καθ' ὃν τρόπον διετυπώθη τοῦτο ἐν τῇ εἰσηγητικῇ του ἐκθέσει.

Κατὰ τὸν κ. Πῶπ, ὄχι μόνον πρὸς τὴν ἔννοιαν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος ἀντίκειται τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 3754, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ γράμμα τοῦ ἄρθρου 114 τοῦ Συντάγματος, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιζητεῖται νὰ κατοχυρωθῇ ἡ μονιμότης τῶν ὑπαλλήλων. Τὸ γράμμα δὲ τοῦ ἄρθρου τοῦ Συντ)τος σαφῶς ἀπεικονίζει καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. Ἡ χρησιμοποίησις τῆς μετοχῆς «ὀργανωμένου» καταδεικνύει σαφῶς ὅτι τὸ συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θὰ κρίνῃ περὶ τῆς μονιμότητος τῶν ὑπαλλήλων, πρέπει ἤδη νὰ εἶνε συγκεκροτημένον ὅταν θὰ εἰσαχθῇ ὁ ὑπάλληλος πρὸς κρίσιν καὶ οὐχὶ τὸ Συμβούλιον νὰ συγκροτῆται δι' ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον καὶ μὲ περιεχόμενον νόμου κανονίζοντος τὴν παροδικὴν αὐτοῦ ἐνέργειαν. Ἕνεκα τούτου τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ νόμου 3754 δὲν εἶνε κἂν νόμος, ἀλλὰ παρεισφρυσαν εἰς τὸ σῶμα ἑνὸς νόμου καὶ προσεκολλήθη ἐπ' αὐτοῦ ὡς νεόπλασμα, καὶ μάλιστα κακόηθες, ὡς θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ διὰ τὴν περίπτωσιν αὐτήν. Ὁσονδήποτε δὲ καὶ ἂν θελήσωμεν νὰ μεταστρέψωμεν τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου ταύτου, δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ τὸν ὀνομάσωμεν νόμον, ἐφόσον δὲν ἀπαιτεῖται νόμος ἵνα καταργηθῇ, αὐτοκαταργούμενος ὡς ἁπλῆ μεταβατικὴ διάταξις νόμου, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς χρονικῆς προθεσμίας, δι'ἣν προσεκολλήθη εἰς τὸν νόμον.

Οὕτω ὁ κ. Πῶπ ἀνευρίσκει ὅτι καταλύεται τελείως πᾶσα ἐγγύησις μονιμότητος τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐμφανίζεται ἁπλῶς τὸ ἀπαίσιον σύστημα τῶν ἐκκαθαριστικῶν συμβουλίων, τὰ ὁποῖα καὶ ἐκεῖνα ἐπὶ νόμων ἐστήριξαν τὴν ὕπαρξίν των, ἀλλ' οὐδεὶς θὰ τολμήσῃ νὰ ἐποστηρίξῃ ὅτι οἱ νόμοι ἐκεῖνοι ἦσαν νόμοι ἀντίθετοι πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ πρὸς τὴν στοιχειώδη ἠθικήν. Ἐὰν τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐθεώρει σύμφωνον πρὸς τὸ Σύνταγμα ἕνα τοιοῦτον νόμον, θὰ κατελύετο ὁριστικῶς πᾶσα ἐγγύησις τῆς μονιμότητος τῶν ὑπαλλήλων καὶ θὰ ἐπανηρχόμεθα εἰς τὸ σύστημα τῶν ὁμαδικῶν ἐκκαθαρίσεων. "Ηδη εἰσήλθομεν εἰς ὁμαλὸν πολιτικὸν βίον, ἡ δὲ σύστασις τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἀπατελεῖ τρανὸν βῆμα τῆς σταθερᾶς ταύτης εἰσόδου εἰς ὁμαλὰς καταστάσεις.

Τέλος ὁ κ. Πῶπ καταθέτει εἰς τὸ Συμβούλιον δύο ἔγγραφα, ἐκ τοῦ ἑνὸς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ πελάτης του ὀστυνόμος Β' τάξεως ἐκρίθη ὑπὸ τῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ τῶν προϊσταμένων του ἄξιος προαγωγῆς κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1928. Μετὰ δύο ἑβδομάδας τὸ ἐκκαθαριστικὸν συμβούλιον τὸν ἔκρινεν ὡς ἀνίκανον καὶ ἀκατάλληλον. Διὰ τοῦ ἑτέρου, τὸ ὁποῖον εἶχε ἀντίγραφον ἐρωτήματος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ εἰσηγηθέντες τὴν ἀπόλυσιν ἦσαν ἀνώτατοι ἀξιωματικοί, διὰ τοὺς ὁποίους ὁ Ἅγιος δοκεῖ νὰ ἔγραψε τὴν ἀπόλυσιν. Χαλλιτεχνῶς ἐζήτησεν ἔγγραφος τὴν ἀπόλυσιν των, δηλῶν ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ἀπεμακρύνετο αὐτὸς καὶ ὅτι ἡ διατήρησις αὐτῶν ἀποτελεῖ προδοσίαν κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ἀκολούθως ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ εἰσηγητὴς τῆς ὑποθέσεως κ. Ἀγαθόνικος ἀνέγνωσε τὴν ἔκθεσίν του, τὴν ὁποίαν διαιρεῖ εἰς δύο μέρη. Πρῶτον εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ἀντισυνταγματικότητος ἢ μὴ τοῦ νόμου καὶ εἰς ἄλλα θέματα τὰ ἐκ τῆς μελλούσης κρίσεως τοῦ Συμβουλίου προκύπτοντα.

«Ἡ προσφυγή, λέγει ἐν τῇ ἐκθέσει του, τῶν ἀπολυθέντων ἀστυνομικῶν, νομίμως καὶ ὀρθῶς ἐγένετο. καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενοι λόγοι περὶ ἀντισυνταγματικότητος τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 3754 εἶνε βάσιμοι, στηρίζονται δὲ ἐπὶ τῆς ἀκριβείας καὶ ἑπομένως ὡς εἰσηγητὴς κρίνω ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ εἰσαχθέντες εἰς τὸ ἐκκαθαριστικὸν Συμβούλιον ἐκρίθησαν ἐπὶ τῇ βάσει νόμου ἀντισυνταγματικοῦ, καθόσον τὸ Σύνταγμα ἀξιοῖ νὰ μὴ κρίνωνται ἀδικήματα προγενεστέρως κατὰ χρονικὴν περίοδον γενόμενα ἀπὸ συμβούλια ἱδρυόμενα κατ' ἐντολήν, ἵνα κρίνωσι τὰ ἀντιπειθαρχικὰ ταῦτα παραπτώματα.

Ἐπίσης καὶ ὁ εἰσηγητὴς τοῦ α' τμήματος καθηγητὴς τοῦ διοικητικοῦ δικαίου κ. Ἀγγελόπουλος, συνεφώνησε μὲ τὸν κ. Ἀγαθόνικον ὡς πρὸς τὴν ἀντισυνταγματικότητα τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 3754.

Ἡ ἀπόφασις τῆς ὁλομελείας θὰ ἐκδοθῇ τὴν προσεχῆ Πέμπτην.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΙΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Οἱ «Τάιμς» ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ταξειδίου τοῦ Ἰταλοῦ Βασιλέως εἰς Δωδεκάνησον δημοσιεύουν σήμερον ἄρθρον Ἰταλοῦ συνεργάτου των ἐπιχειροῦντος ἱστορικὴν ἀφήγησιν τῆς ἰταλικῆς κατοχῆς διὰ τῆς παραταξέως κειμένων ἐκ συνθηκῶν ἀφορωσῶν τὰ Δωδεκάνησα καὶ ἐξαίροντος διὰ πολλῶν ἀνακριβειῶν τὴν ἰταλικὴν διοίκησιν, τὴν ὁποίαν παραδίδει μὲ τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν τῆς Κύπρου.

Ο κ. ΑΣΤΟΡ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Μὲ τὴν θαλαμηγὸν «Νόρμαν Χόλλ» ἀφίκετο χθὲς ἐκ Νέας Ὑόρκης ὁ βαθύπλουτος Ἀμερικανὸς γερουσιαστὴς κ. Ἄστορ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΗΡΞΑΤΟ ΧΘΕΣ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Η ΔΙΚΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΛΗΣΤΕΙΑΝ ΤΩΝ κ. κ. ΜΕΛΑ-ΜΥΛΩΝΑ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΣΘΕΝΤΩΝ

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΤΑ ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΩΝ ΩΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΝΤΩΝ ΤΟΥΣ ΛΗΣΤΑΣ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ

ΑΙ ΥΠΟΝΟΙΑΙ ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΛΑΤΗΡΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΗΣΤΕΙΑΝ

ΚΕΡΚΥΡΑ, 20. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Ἡ σημερινὴ δίκη τῶν Κουμπαίων καὶ τῶν συγκατηγορουμένων των προεκάλεσε ζωηρότατον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου. Ἀπὸ τῆς 7ης πρωϊνῆς ὁ περίβολος τοῦ δικαστηρίου καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ χῶρος κατελήφθη ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἀναμένοντος τὴν μεταφορὰν τῶν ὑποδίκων, ἀνερχομένων εἰς 13. Ἡ αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου ἐγέμισε κόσμου ἀπὸ ἐνωρίς. Εἰς τὴν εἴσοδον ἐγίνετο ἐπισταμένη σωματικὴ ἔρευνα, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Εἰς τὴν εἴσοδον, τὰς βαθμίδας καὶ διαδρόμους τοῦ δικαστηρίου ἐφρούρει ἰσχυρὰ δύναμις χωροφυλακῆς, ἀπαγορεύουσα τὰς συχνὰς μετακινήσεις τῶν θεατῶν.

Τὴν 8ην πρωϊνὴν μετεφέρθησαν οἱ κατηγορούμενοι σιδηροδέσμιοι, κατὰ τετράδας εἰς τρεῖς σειράς. Ἡ συνοδεία τῶν χωροφυλάκων ἐνισχύθη εἰς 30. Οἱ κατηγορούμενοι ἐτοποθετήθησαν ἐντὸς ξυλίνου περιφράγματος κιγκλιδωτοῦ, φρουρουμένου ἰσχυρῶς.

Ἅπαντες οἱ κατηγορούμενοι, πλὴν τῶν Κουμπαίων καὶ τοῦ Πάσχου, εἶνε ἀκάθαρτοι καὶ ἀξύριστοι, τύποι ποιμένων μὲ μεγάλους μύστακας, χονδρὰς κάπας, τσαρούχια καὶ κοντοβράκια.

Ὡς συνήγοροι τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς παρίστησαν οἱ κ. κ. Στρατηγόπουλος, Ἀριστ. Κυριακίδης καὶ Τσάλας· συνήγοροι τῶν Κουμπαίων παρίστανται οἱ κ. κ. Γιωτόπουλος, Μακρῆς, Κυρίτσης, Κοκκινάτος καὶ Σήφακας· τῶν κατηγορουμένων Δόση οἱ κ. κ. Κωνσταντινίδης καὶ Σκαλτσούνης καὶ τοῦ Γογόλου ὁ κ. Βελλιανίτης.

Οἱ κ. κ. Μελᾶς καὶ Μυλωνᾶς προσῆλθον ὀλίγον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης.

Ἡ συνεδρίασις ἄρχεται τὴν 9.15' π.μ.

Ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Τάγκας ζητεῖ ν' ἀναβληθῇ ἡ δίκη του, διότι δὲν ἐπεδόθησαν εἰς αὐτὸν ἐπιδοτήρια. Οἱ σύνεδροι δέχονται τοῦτο καὶ οὗτος ἐπανοδηγεῖται εἰς τὰς φυλακάς.

Ἔνστασις τοῦ ἐκ τῶν συνηγόρων τῶν Κουμπαίων κ. Μακρῆ ὅπως ἐξαιρεθοῦν τοῦ καταλόγου τῶν κληρουμένων ἐνόρκων οἱ μετασχόντες τῶν προγενεστέρων δικῶν τῶν Κουμπαίων ἀπορρίπτεται.

Κληροῦνται εἶτα οἱ ἔνορκοι καὶ ἐκλέγεται προϊσταμένος αὐτῶν ὁ κ. Παπακώστας. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ κατηγορητηρίου, κλητεύονται οἱ 45 μάρτυρες κατηγορίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπουσιάζουν 12. Ὁ ἐκ τῶν συνηγόρων τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς κ. Στρατηγόπουλος καταθέτει δήλωσιν, δι' ἧς οἱ ἰησγευθέντες ζητοῦν 100 χιλιάδας δραχμῶν.

Λαμβάνονται ἀκολούθως αἱ ταυτότητες τῶν κατηγορουμένων Κουμπαίων, αἵτινες σᾶς εἶνε γνωσταί. Οἱ λοιποὶ εἶνε οἱ ἑξῆς: Βασ. Γόγολος, αὐτουργός, Μπιστικὸς ἐγγαμος 45ετής, Μιχ. Βλάχος, αὐτουργός, γεωργός, 27ετής, Νικ. Τσουκάλης, αὐτουργός, 65ετής, ποιμήν, Σπύρος Δόσης, ἠθικὸς αὐτουργὸς —ἐμποιεῖ ἀδιαφορίαν ἡ ἐμφάνισις τούτου, καθόσον οὗτος εἶνε ἀγριωπός, ἔχει τεράστιον μύσταξ, εἶνε δὲ γνωστὸς διὰ τὰ αἱμοβόρα ἔνστικτά του, ἀναμεμιγμένος εἰς πολλὰ κακουργήματα, παίξας σημαντικώτατον ρόλον εἰς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν— γεωργός, 45ετής, ἔγγαμος, Λάκης Ζηγός, συνεργός, 40ετής, κτηνοτρόφος, γεννηθεὶς εἰς Χωράφια, Σπυρ. Τσουμερκιώτης, συνεργός, κτηνοτρόφος, 40ετής, τσοπάνος σκηνίτης, Κ. Τσουμερκιώτης, συνεργός, κτηνοτρόφος, 35ετής, Εὐάγγ. Ἀρβανίτης 55ετής, συνεργός, σκηνίτης, Χρῆστος Τάγκας, 30ετής, ποιμὴν σκηνίτης, συλληφθεὶς πρὸ ἡμερῶν παρὰ τὸν Λοῦρον ὡς συναυτουργός.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βουλεύματος τὴν 1ην μ.μ. διεκόπη ἡ συνεδρίασις.

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΥΛΩΝΑ

Τὴν 4ην μ. μ. ἐπαναληφθείσης τῆς συνεδριάσεως καλεῖται ὁ πρῶτος μάρτυς Μυλωνᾶς Ἀλέξανδρος, πρώην βουλευτὴς καὶ ὑπουργός, ὅστις καταθέτει τὰ ἑξῆς:

«Τὴν 4 Αὐγούστου ἀπεφασίσαμεν νὰ μεταβῶμεν εἰς τὸ χωρίον Πρωτόπαπα, ἀπέχον περὶ τὰ 15 χιλιόμετρα ἀπὸ τῶν Ἰωαννίνων, δι' ἐκλογικὴν περιοδείαν. Ἐφθάσαμεν μὲ αὐτοκίνητον μέχρις ἑνὸς σημείου, ἐνειδὲν ἐπροχωρήσαμεν μὲ ζῶα. Εἰς Πρωτόπαπα ἐνείναμεν δύο ὥρας. Ἐπεστρέφαμεν εἰς Ἰωάννινα διὰ τῆς ἰδίας ὁδοῦ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἴδατε τὸν πρόεδρον τῆς Κοινότητος Πρωτόπαπα.

ΜΥΛΩΝΑΣ. Δὲν ἐνθυμοῦμαι. Αὐτὸς ὅμως ἐγνώριζε προηγουμένως ὅτι μεταβαίνομεν. Μόλις ἐφθάσαμεν εἰς τὴν γέφυραν Ἀσφάκας εἴδομεν νὰ προβάλλουν εἰς τὰ πεζούλια δύο ἔνοπλοι μὲ προτεταμένα τὰ ὅπλα. Γονυπετεῖς δύο ἀγριάνθρωποι μὲ πολλὰ ἄτακτα μαλλιὰ ἐφώναξαν «Ἄλτ!» Ἐσημάδευαν. Ἂν ἐπροχωροῦσαμεν θὰ μᾶς ἐσκότωναν. Κατεβήκαμεν ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητον. Μᾶς εἶπαν: «Ἐπάνω τὰ χέρια, ἀκολουθῆστε!» Ἐπήγαμε σὲ μιὰ χαράδρα μέσα, σιγά, σιγὰ ἐμαζεύθηκαν καὶ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι κατεῖχαν ἐπίκαιρα σημεῖα στρατηγικὰ καὶ ἐσημάδευαν ἕτοιμοι νὰ κτυπήσουν μόλις προβάλλαμε ἀντίστασιν. Ἐνθυμοῦμαι τοὺς δύο Κουμπαίους, τὸν Πάσχον, ποὺ μοῦ ἐκαμενἐντύπωσιν καὶ τὸν Βασίλειον Γόγολον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἦσαν ἐσύ, Γόγολε;

ΓΟΓΟΛΟΣ. Μὲ εἶχανε οἱ Κουμπαῖοι κρατήσει μὲ βία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἶχεν ὅπλον ὁ Γόγολος;

ΓΟΓΟΛΟΣ. Εἶχα!

ΜΥΛΩΝΑΣ. Εἶπα μάλιστα εἰς τὸν κ. Μελᾶν νὰ ζητήσουμε ἀπὸ τὸν λήσταρχον τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ φρουροῦ μας Γογόλου καὶ νὰ μᾶς δώσῃ ἄλλο παλληκάρι, διότι ὁ Γόγολος μᾶς ἐφαίνετο κακός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ποῖος ἦτο λήσταρχος;

ΜΥΛΩΝΑΣ. Ὁ Τάκης Κουμπῆς. Αὐτὸν ἔβλεπα εἰς ὅλην τὴν αἰχμαλωσίαν μου. Μισὴ ὥρα, μετὰ τὴν σύλληψιν, ἐπροχωρήσαμε, ἐστρέψαμε τὴν πλαγιὰ τοῦ βουνοῦ, ἐπήγαμε πρὸς τὰ ἔλατα. Ἐνύχτωσε. Ἐγὼ εἶχα μόνον μιὰ σατακροῦτα. Ἐκρύωνα. Μοῦ ἔδωσαν ἕνα μουσαμά. Ἐφάγαμε αὐγά, τυρί, λίγη μπομπότα. Ἐκοιμηθήκαμε ἄσχημα.

ΑΙ ΩΡΑΙ ΤΗΣ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ

Ὁ κ. Μυλωνᾶς συνεχίζων λέγει τὰ ἑξῆς: «Τὴν ἑπαύριον ἀλλάξαμε κοησφύγετον, μᾶς ἔκρυψαν μέσα σὲ μιὰ γοῦβα, διὰ νὰ μὴ βλέπωμε τὸν ὁρίζοντα. Οἱ Κουμπαῖοι ἐν τῷ μεταξὺ ἔφυγαν μὲ τὸν Πάσχον, νεαρὸν ληστήν, φέροντα ὅπλα, πιστόλια, φυσιγγιοθῆκες».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Σᾶς ζήτησαν χρήματα;

ΜΥΛΩΝΑΣ. Ἀρχικῶς ἐκάλεσαν τὸν κ. Μελᾶν παρόμερα καὶ τοῦ ἐζήτησαν 10 ἑκατομμύρια. Ἀντελήφθην τὴν συζήτησιν. Ἐκάναμε συμφωνίαν. Μᾶς κατεκύρωσαν 5 ἑκατομμύρια διὰ τὸν κ. Μελᾶν καὶ ἕνα δι' ἐμένα.

Ὁ κ. Μελᾶς, ἔγραψεν εἰς τὰ Ἰωάννινα εἰς τὸν θεῖον του, σημείωσιν, ζητῶν τὴν ἀποστολὴν τῶν χρημάτων καὶ τὴν μὴ κινητοποίησιν ἀποσπασμάτων. Ἐγὼ δὲν ἤθελα νὰ γράψω. Ἔπεμψε ὁ Τάκης Κουμπῆς καὶ ἔγραψε, ἔβαλε τὴν σφραγῖδα τῆς συμμορίας, ποὺ ἔβγαλε ἀπὸ τὸ σελάχι του. Τότε μεταπεισθεὶς ἔγραψα καὶ ἐγὼ σημείωμα πρὸς τὸν Βλαχλίδην, τοῦ ἔλεγα νὰ μὴ γίνῃ δίωξις καὶ ἔκαμα ἐπιφυλάξεις διὰ τὸ ποσόν. Τὸ πρῶτον σημείωμα ἐστάλη μὲ τοὺς ἀπολυθέντας, τὸ δεύτερον, ἀνέλαβον νὰ στείλουν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι. Ἐνῶ ἐπερνούσαμε ἀπὸ μιὰ στάνη, ἤκουσαν ἕνα σκύλον ποῦ ἐγαύγιζε. Ἐστήγεν ὁ Κώστας Κουμπῆς καὶ ἐπιστρέψας ἀνήγγειλεν ὅτι ἔστειλε τὸ σημείωμα, μὲ τὸν μικρὸν τῆς στάνης. Ὅταν ἔλαβε τὸ σημειωμά μου ὁ Τάκης Κουμπῆς, ἱπποτικῶς φερόμενος, τὸ ἔκλεισεν ἐντὸς φακέλλου, χωρὶς νὰ τὸ διαβάσῃ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. (Πρὸς τὸν Τάκην Κουμπῆν:) Ἐστείλατε τὸ γράμμα;

ΚΟΥΜΠΗΣ. Κάπως τσομπάνος τὸ πῆγε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Λέγε τὴν ἀλήθεια Τάκη, τίμια καὶ εἰλικρινά, ποιὸς τὸ πῆγε;

ΚΟΥΜΠΗΣ. Γεώργιος Καραγιάννης λεγόταν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΥΛΩΝΑ

*ΜΥΛΩΝΑΣ. Ἐπροχωρήσαμεν κατόπιν ἐκεῖθεν καὶ ἐκρυφθήκαμε πάλι. Τὴν Κυριακὴν τὸ βράδυ, μᾶς ἔφεραν κουβέρτες καὶ λίγα αὐγὰ ὁμελέτα μέσα σὲ τσανάκι ἐμαγιέ, γιαοῦρτι, χωρὶς ψωμί. Ὁ Τάκης, μάλιστα, ἔδειρεν ἕνα τσοπάνον ποῦ δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ ψωμί. Τὴν Δευτέραν τὸ πρωὶ μᾶς εἶπαν νὰ πάω ἐγὼ στὰ Γιάννενα, νὰ φροντίσω διὰ τὰ λύτρα. Ἀντέτεινα καὶ εἶπα νὰ πάῃ ὁ κ. Μελᾶς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπέκρουναν οἱ σημεῖαί. Τὴν νύκτα οἱ Κουμπαῖοι μὲ παρέλαβον νὰ μὲ ὁδηγήσουν εἰς μέρος, ὅπου διὰ τοῦ Λυκοστόμου νὰ κατέλθω εἰς τὰ Ἰωάννινα. Ὁ Πάσχος παρέλαβε τὸν κ. Μελᾶν γιὰ νὰ τὸν φρουρήσῃ. Ὅλην τὴν νύκτα ἐκρύωνα καὶ ἤκουα οὐρλιάσματα λύκων. Ὅταν ἐξημέρωσε μετὰ θωρον πορείαν συνήντησα μίαν στάνην, ὁπόθεν ξεχυθήκανε τὰ σκυλιά. Ὁ ἰδιοκτήτης μοῦ ὑπέδειξε τὸν δημόσιον δρόμον τοῦ Λυκοστόμου· ἐπέβην τοῦ λεωφορείου, φθάσας εἰς Ἰωάννινα τὴν 10 1)2 πρωϊνήν, ὅπου ἀρχίσαμεν τὴν προσπάθειαν ἐξευρέσεως τῶν λύτρων, τὰ ὁποῖα τελικῶς ἔδωσεν ὡς δάνειον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα. Ὁ κ. Διαλέττης μοῦ συνίστα νὰ μὴν πάω ἐγὼ τὰ λύτρα. Οἱ λησταὶ μοῦ εἶχαν εἴπει τὴν νύκτα τῆς Παρασκευῆς ὅτι ἔδει νὰ μεταβῶ μέχρις 20 χιλιομέτρων ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, ὅπου ὁ Τάκης μοῦ εἶπε νὰ συναντήσω τὸ ὁδόφραγμα. Ὁ κ. Διαλέττης ὑπεδείκνυε κίνδυνον μήπως ἄλλοι κακοποιοὶ μὲ σκοτώσουν κατὰ τὴν μεταφορὰν καὶ πάρουν τὰ χρήματα. Ἐπενέβη τότε ὁ Χούσιος, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε νὰ μειώσῃ τὰ λύτρα, λαμβάνων ποσοστά. Μὴ ἐπικοινωνήσας μὲ τοὺς Κουμ